

USTAWA
z dnia 2018 r.
o zmianie ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych

Art. 1

W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz.U.2018.1445 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 skreśla się pkt 4;
- 2) skreśla się art. 15 i 16;
- 3) w art. 19 ust. 1 skreśla się lit. a.

Art. 2

W ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (t.j. Dz.U.2018.1530 ze zm.) w art. 1 ust. 1 pkt 2 skreśla się lit. b.

Art. 3

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

UZASADNIENIE

Obowiązek uiszczania opłaty targowej mają handlujący na placach targowych. Od 2016 r. pobieranie opłaty targowej jest fakultatywne i zależy od decyzji samorządów. Na zaprzestanie pobierania opłaty targowej zdecydowało się wiele polskich miast i gmin. Obecnie istnienie opłaty targowej jest archaizmem, utrudniającym prowadzenie działalności handlowej. Targowiska są miejscami, gdzie można zaopatrzyć się w zdrowe i polskie produkty. Oprócz funkcji ekonomicznej targowiska spełniają także ważną rolę kulturową, są miejscami spotkań, wokół których kształtuje się lokalna tożsamość. Często bywają wizytówkami miejscowości, w których funkcjonują. Od wielu lat na targowiskach ubywa handlujących. Kupcy, będący najczęściej mikroprzedsiębiorcami, oprócz opłaty targowej ponoszą szereg innych obciążeń o charakterze danin publicznych. Ponadto, muszą zmagać się z konkurencją w postaci wielkich sieci handlowych, często z udziałem zagranicznego kapitału. W starciu z zachodnimi koncernami stoją na słabszej pozycji, a opłata targowa pochłania odczuwalną część ich i tak niezbyt wysokich dochodów.

Udział opłaty targowej w budżetach miast i gmin ma marginalny charakter (stanowi ona najczęściej mniej niż 1% ich dochodów), więc jej zniesienie nie będzie miało zasadniczego wpływu na ich gospodarkę finansową. Negatywne dla budżetów miast i gmin konsekwencje likwidacji opłaty targowej będą rekompensowane zwiększeniem dochodów przedsiębiorców, którzy ją teraz płacą. W konsekwencji przełoży się to na wzrost wpływów z tytułu podatku PIT, w którym gminy i miasta mają swój udział. Kolejnym argumentem przemawiającym za likwidacją opłaty targowej jest wysoki koszt jej poboru, wynoszący ok. 1/3 jej wysokości. Świadczy to o nieefektywności i nieracjonalności tego quasi-podatku. Wejście w życie projektowanych zmian nie powinno mieć wpływu na budżet państwa, może jednak skutkować niewielkim zwiększeniem wpływów budżetowych w postaci większych dochodów z PIT oraz VAT ze względu na mniejsze obciążenia związane z handlem na targowiskach.

Wejście w życie projektu ustawy będzie miało korzystny wpływ na konkurencyjność gospodarki oraz na rynek pracy ze względu na zmniejszenie obciążeń podatkowych, co pozwoli na zwiększenie obrotu na rynku. Z tego samego względu wejście w życie projektu ustawy będzie miało korzystny wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Przedmiot projektu niniejszej ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Z powyższych powodów projekt ustawy zakładający zniesienie opłaty targowej należy uznać za zasadny i słuszny.